

WIADOMOŚCI KOŚCIELNE

DIECEZJI ŁOMŻYŃSKIEJ.

№ 4

Łomża, dnia 15 lutego 1927

Rocznik I.

T R E Ś Ć:

40. Probatio status liberi.	52. Confessio integra a neoconversis exigenda.
41. Czas Komunii św. Wielkanocnej.	53. Odpust za chrześcijańskie powitanie.
42. Dyspensowanie od postu.	54. Spowiedz w celu uzyskania odpustu.
43. Tematy na najbliższe konferencje dekanalne.	55. Odbywanie drogi krzyżowej w kaplicach.
44. Ziemia kościelna pounicka.	56. Zawartość wosku w świecach kościelnych.
45. Ogłaszanie odezw z ambony.	57. Odpusty dla dzieci przystępujących do I Komunii św. i dla ich krewnych.
46. Podania o dyspensowanie od przeskód małżeńskich.	58. Kurs dla kierowniczek ochron.
47. Zmiany budowlane.	59. Oplaty stemplowe.
48. Pomoc państwowa dla władz kościelnych.	60. Protokoły wolności stanu.
49. Śpiewanie liturgiczne litanji.	61. Zmiany w duchowieństwie.
50. Modlitwy po mszy św.	
51. Przyjmowanie komunji św przez chorych.	

№ 40.

Probatio status liberi:

Sacra Congregatio de Disciplina Sacramentorum in gener. conventu die 26 junii 1921 circa probationem liberi status haec statuenda censuit.

1. Ordinarii in parochorum memoriam revocare satagant haud licere ipsis ad stare matrimonio ne praetextu quidem et intentione avertendi fideles a turpi concubinato aut praecavendi scandalum coniugii, quod vocant civilis, nisi constituto sibi legitime de libero statu contrahentium servatis ~~de~~ iure servandis (can. 1020 et 1097 § 1, n. 1. Cod. iur. can.) iidemque moneantur ne omittant ad normam can. 1021 baptismi testimonium a contrahentibus exigere, si hic in alia paroecia fuerit illis collatus.

2. Vi can. 1103 § 2 parochus qui matrimonio interfuit, ad parochum baptismi transmittere festinet initi contractus denuntiationem, quae, ut praescripta eiusdem canonis rite serventur, contineat oportet coniugum eorumque parentum nomina et agnomina (cognomina), aetatem contrahentium, locum diemque nuptiarum, testium pariter nomina et agnomina, denique ipsum parochi nomen et agnomen una cum parochiali sigillo.

Accurate autem edoceatur de paroecia, de dioecesi ac de baptismi coniugum loco; ceteraque alia servantur, quae ad scripta per publicos portitores tuto transmittenda pertinent.

3. Quo securius sive testimonium de statu libero a parochis nupturientium habeatur, sive denuntiatio de secuto matrimonio ad parochum baptismi perveniat, parochi haec documenta petant vel transmittant per cancellariam Ordinarii loci.

4. Id autem perpendant parochi oportet, aliqua huiusmodi opificum emigrantium matrimonia quasi vagorum matrimonia habenda esse, quibus iuxta can. 1032 parochus assistere non debet nisi debitam licentiam assistendi ab Ordinario loci obtinuerit. Quod si de vagis non agatur, tamen difficulter quoad alios emigrantes abest dubium de existentia impedimenti, ideoque iuxta can. 1031 § 1. n. 3, parochus eorum matrimonio assistere nequit inconsulto Ordinario; habito etiam prae oculis praescripto can. 1023 § 2. Hisce de causis haec Sacra Congregatio iubet et mandat ut parochi matrimoniis fidelium, de quibus agitur in hac Instrukcione, non assistant, excepto casu necessitatis seu potissimum periculo mortis, inconsulto Ordinario loci.

5. Si forte accidat ut, adhibitis etiam cautelis de quibus in n. 1, baptismi parochus in recipienda denuntiatione matrimonii comperiat alterutrum contrahentium aliis nuptiis iam esse alligatum, rem quantocius significabit per cancellariam Ordinarii parochis contra fas attentati matrimonii.

6. Ordinarii sedulo advigilent ut haec praescripta religiose servantur, horumque violatores, si quos repererint, curent ad officium revocare, adhibitis etiam, si opus sit, canonicis sanctionibus.

(—) M. Card. Lega Praef.

† A. Capotosti, Ep. Mermen Secretar.

№ 41.

Czas komunji św. wielkanocnej.

Ze względu na brak duchowieństwa pozwalam z upoważnienia Stolicy św. na rozpoczęcie czasu wielkanocnej komunji św. już ze środą popielcową i na przedłużenie go do trzeciej niedzieli po Wielkiejnocy. Dla chorych osób w podeszłym wieku i dla kalek przedłużyć mogą WW. ks. ks. Proboszczowie czas ten jeszcze o jeden lub dwa tygodnie.

Łomża, 3. 2. 1927.

† Stanisław Bp.

№ 42

Dyspensowanie od postu.

W uwagach postnych podanych w Wiadomościach Kościelnych diecezji Łomżyńskiej (№ 32 str. 34) podano przez omyłkę drukarską can. 1235 zamiast can. 1245.

Równocześnie zwrócić należy uwagę na to, iż ks.ks. Proboszczom przysługuje prawo dyspensowania od postu, lecz tylko w poszczególnych wypadkach (in casibus singularibus), a więc nie na cały czas Wielkiego Postu lub na cały rok.

O uzyskanie dyspensy na cały czas Wielkiego Postu mogą się poszczególne osoby z podaniem powodów zwracać do Władzy diecezjalnej.

№ 43

Tematy na najbliższe konferencje dekanalne.

1. Sposoby ograniczania zawierania małżeństw w pokrewieństwie lub powinowactwie.
2. Walka z alkoholizmem w parafji.
3. Oddziaływanie na moralność parafji przez rozbudzanie religijności matek.
4. Prawidłowe odprawianie mszy św.

Jako aktualne tematy do kazań postnych polecam:

1. Prawdziwym Kościołem jest tylko Kościół katolicki.
2. Błędy sekciarskie w stosunku do prawd katolickich.
3. Skłanianie się do zapatrywań religijnych innowierców jest wyrzekaniem się wiary Chrystusowej.
4. Wyrzeczenie się wiary katolickiej—największa szkoda dla duszy.
5. O nienawiści szatana i organizacyj antykatol. do Kościoła katol.
6. O umiłowaniu Kościoła katol. i o obowiązku katolika udzielania mu pomocy moralnej i materjalnej.
7. O nagrodzie w łaskach Bożych i szczęśliwości niebieskiej za obronę Kościoła katol.

Łomża, 1. 2. 1927.

† Stanisław Bp.

№ 44.

Ziemia kościelna pounicka.

W.W. ks.ks. Proboszczowie parafji pounickich zechcą donieść bezzwłocznie Kurji biskupiej:

- 1) ile ziemi beneficjalnej i ile ziemi parafjalnej (dla kościoła lub służby kościelnej) posiadała ongi parafja;
- 2) ile z tej ziemi posiada obecnie beneficjum i ile kościół lub służby kościelne do dowolnego użytku;
- 3) ile z tej ziemi pounickiej ma władza państwowa w swoim ręku;
- 4) za jaką ilość z tej ziemi beneficjat płaci czynsz dzierżawny.

Łomża, 8. 2. 1927.

† Stanisław Bp.

№ 45.

Ogłaszanie odezw z ambony.

Na zapytanie W.W. Duchowieństwa, czy należy lub czy można ogłaszać w kościele odezwy i powiadomienia treści i o charakterze świeckim organizacyj, komitetów, władz lub jednostek świeckich, odpowiadam, iż bez zezwolenia Władzy diecezjalnej tego czynić nie wolno. Co się zaś tyczy ogłaszania spraw, mających styczność z Kościołem lub z życiem parafjalnem, winni W.W. ks.ks. Proboszczowie poruszać w kościele tylko sprawy obchodzące ogół parafjan, unikając przy tem używania nieodpowiedniej formy ogłoszenia i urażania poszczególnych parafjan osobiście.

Łomża, 1. 2. 1927.

† Stanisław Bp.

№ 46.

Podania o dyspensowanie od przeszkód małżeńskich.

Podania o dyspensowanie od przeszkód małżeńskich napływają do Kurji biskupiej coraz liczniej. W.W. ks.ks. Proboszczowie zechcą przestrzegać wskazówek, udzielonych w ostatnim Liście pasterskim (p. Wiadomości kościelne diecezji Łomżyńskiej № 3). Zwłaszcza w wypadkach, w których zachodzą przeszkody małżeńskie unieważniające, należy zabierających się do stanu małżeńskiego odwozić od takiego małżeństwa. Badanie przyczyn do dyspensowania powinno się odbywać z większą ścisłością. Nie należy też zapominać o przeszkodzie cognationis spiritalis.

№ 47.

Zmiany budowlane w kościołach, plebanjach i t. p.

Zatwierdzenia Kurji biskupiej wymagają nie tylko plany nowych kościołów i budynków kościelnych, lecz także wszelkie zmiany projektowane przy kościołach, plebanjach i t. p.

Także umieszczanie tablic pamiątkowych w kościołach i kaplicach oraz stawianie wszelkiego rodzaju pomników, nagrobków i grobowców przy kościele lub na cmentarzu grzebalnym, wreszcie stawianie kapliczek, krzyżów i figur przydrożnych uzależnia się od zatwierdzenia Władzy duchownej, która czuwać będzie nad tem, ażeby przedmioty te nie raziły ni uczucia religijnego ni zasad piękna.

W.W. ks.ks. Proboszczowie zechcą podać to do wiadomości wiernych
Łomża, 1. 2. 1927.

† Stanisław Bp.

№ 48.

Pomoc państwowa dla władz kościelnych.

Artykuł IV. Konkordatu przewiduje udzielanie pomocy przez władze cywilne przy wykonywaniu postanowień i dekretów kościelnych. Artykuł ten ma brzmienie następujące:

Władze cywilne dawać będą swą pomoc przy wykonywaniu postanowień i dekretów kościelnych:

- a) w razie destytucji duchownego, pozbawienia go beneficjum kościelnego po ogłoszeniu dekretu kanonicznego o wspomnianej destytucji lub pozbawieniu oraz w razie zakazu noszenia sukni duchownej;
- b) w razie poboru taks lub prestacji przeznaczonych na cele kościelne, a przewidzianych przez ustawy państwowe;
- c) we wszystkich innych wypadkach przewidzianych przez ustawy obowiązujące.

Wykonując przytoczony artykuł konkordatu wydał Minister W. R. i O. P. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych pod d. 23 marca 1926 następujące rozporządzenie (Dz. Ustaw Rzp. Pol. № 44 z r. 1926 poz. 271):

Na podstawie art. 2 ustawy z d. 23 kwietnia 1925 o zatwierdzeniu układu ze Stolicą Apostolską określającego stosunek Państwa do Kościoła

rzymsko-katolickiego (Dz. U. R. p. № 47 poz. 324) zarządza się, co następuje:

§ 1. Władze państwowe powołane są do udzielenia pomocy przy wykonaniu postanowień i dekretów kościelnych na żądanie władzy kościelnej tylko w sprawach objętych w art. IV. Konkordatu zawartego pomiędzy Stolicą Apostolską a Rzeczypospolitą Polską (Dz. U. R. p. z r. 1925 № 72 poz. 501).

§ 2. W wypadkach wskazanych pod literą a) art. IV. Konkordatu właściwa władza kościelna zamierzająca korzystać z pomocy państwowej przy wykonywaniu swoich dekretów może zwrócić się z odpowiednim żądaniem do właściwego urzędu wojewódzkiego t. j. tej miejscowości, w której przebywa osoba duchowna, dotknięta dekretem kościelnym, względnie, w której znajduje się beneficjum, o ile chodzi o pozbawienie beneficjum.

W sprawach (objętych punktami b) i c) art. IV. Konkordatu odpowiednia władza kościelna może się zwracać do właściwej władzy państwowej, wskazanej w poszczególnych ustawach państwowych, dotyczących danych spraw. Jeżeli te ustawy nie zawierają pod tym względem wyraźnych wskazań, odpowiednia władza kościelna zwraca się za pośrednictwem swej władzy diecezjalnej do urzędu wojewódzkiego.

§ 3. Władza kościelna, zamierzająca korzystać z państwowej pomocy, przesyła do odpowiedniej władzy państwowej pisemne żądanie, które zawierać winno: treściwe przedstawienie faktów, będących powodem tego żądania, stwierdzenie wydania odpowiedniej decyzji lub dekretu, wreszcie konkluzję, która wskaże, co ma być osiągnięte przy zastosowaniu pomocy państwowej.

§ 4. Władza państwowa, której złożone zostało żądanie udzielenia pomocy do wykonania postanowienia lub dekretu kościelnego, rozważy i zdecyduje, jakie prawne środki mają być w danym wypadku zastosowane oraz wyda niezwłocznie odpowiednie zarządzenia i powiadomi o nich władzę kościelną najdalej do dni 14.

§ 5. O ile względy na utrzymanie porządku publicznego nie będą wymagały niezwłocznego wkroczenia władz bezpieczeństwa, władza państwowa wezwie osoby dotknięte postanowieniami lub dekretami kościelnymi, przewidzianymi w art. IV a)

Konkordatu, do ich wykonania w terminie zakreślonym, nie dłuższym niż dni 14, a po bezskutecznym upływie tego terminu przystąpi do powyższego wykonania tego zarządzenia. Zażalenie wniesione przeciwko tym zarządzeniom, nie mają mocy wstrzymujące.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(—) St. Grabski

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.

(—) Wł. Raczkiewicz

Minister Spraw Wewnętrznych

W razie potrzeby (także w wypadkach nadużyć na terenie kościelnym i na cmentarzach, przy procesjach lub pogrzebach, przy ściąganiu rozkładów parafjalnych itp.) zechcą się WW. ks. ks. Proboszczowie zwracać do władz państwowych (pp. starostów, policji państw.) odwołując się na przytoczone rozporządzenie.

Łomża, 31 stycznia 1927.

† Stanisław Bp.

№ 49.

Śpiewanie liturgiczne litanij.

Śpiewanie litanij przepisanych przy pewnych ceremonjach lub na procesji np. w środę popielcową, w wielką sobotę, w sobotę przed Zesłaniem Ducha Św., powinno się odbywać w ten sposób, że celebrans lub precentor śpiewa inwokację wraz z odpowiedzią, a chór lub lud powtarza je w tym samym tonie. I tak się postępuje od początku litanji do jej końca.

Nie można łączyć dwóch lub trzech inwokacyj, ażeby odpowiedzieć na nie jednym tylko: zmiłuj się nad nami lub módl się za nami—pod utratą odpustu. (Decr. S. Poenitentiarie Apost. de d. 21 7. 1919).

Na inwokację: Módl się za nami św. Boża Rodzicielko" można odpowiadać: „Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystusowych", efr decret. Piusa XI z d. 16.11 1923).

№ 50

Modlitwy po Mszy św.

Papież Leon XIII przepisał pewne modlitwy, które po Mszy św. winny być głośno odmawiane.

Św. Kongregacja Obrządków objaśniła dekretem z d. 20 czerwca 1913, iż modlitw tych można zaniechać:

- a) po Mszy św. Konwentualnej.
- b) po wotywie do Najśw. Serca Jezusowego w pierwszy piątek miesiąca,
- c) po Mszy św. odprawianej z pewną uroczystością (n. p. po Mszy śpiewanej),
- d) jeżeli bezpośrednio po Mszy św. odbywają się jakiegokolwiek nabożeństwa (n. p. wystawienie Najśw. Sakramentu, różaniec, procesja),
- e) jeżeli znaczniejsza ilość osób pragnie przystąpić do Komunii św.

№ 51.

Przyjmowanie Komunii św. przez chorych.

Mocą dekretu Papieża Piusa X z dn. 7 grudnia 1906 mogą chorzy, którzy przez cały miesiąc bez widoków rychłego wyzdrowienia chorowali, w porozumieniu ze spowiednikiem komunikować raz lub dwa razy na miesiąc, chociażby poprzednio pewne pokrzepienie w stanie płynnym przyjęli. Chorzy zaś znajdujący się w domach, w których przechowuje się Najśw. Sakrament lub odprawia się Msza św., mogą Komunię św. przyjmować nie będąc naczczo raz lub dwa razy w tygodniu. Do płynów takich (n.p. lekarstwa, rosółu, mleka, herbaty, kawy i t.p.) wolno domieszać cokolwiek chleba, byle nie tyle, iżby przez to pożywienie utraciło charakter płynu (orzeczenie św. Officjum z d. 1. 6. 1890. p. także can. 858).

№ 52.

Confessio integra a neoconversis exigenda.

A neoconversis exigi debet confessio sacramentalis integra. Si vero neoconversus est rebaptisandus sub conditione, collato baptismo praeteritae vitae peccata confiteri debet et absolvitur sub conditione.

(Decr. s. Congreg. Propagandae Fidei de d. 10 julii 1869).

RR. Domini impetrabunt in posterum in unoquoque casu facultatem recipiendi neoconversos in Ecclesiam Catholicam.

№ 53.

Odpust za chrześcijańskie powitanie.

Za powitanie słowy „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus” i za odpowiedź „Na wieki wieków, Amen”, naznaczył Ojciec św. Pius X sto dni odpustu, który można ofiarować także za dusze w czyście cierpiące.

Pozdrowienie to chrześcijańskie było dawniej w ogólnem użyciu. Gdy atoli coraz więcej zanika, trzeba je znowu przywracać, gdyż jest dla katolików najodpowiedniejszym pozdrowieniem, a dla duszy pożyteczną pomocą.

№ 54.

Spowiedź w celu zyskania odpustu.

Wiadomo, iż zyskanie odpustu jest zazwyczaj uwarunkowane od przyjęcia sakramentów Pokuty i Ołtarza. Otóż wystarczy odbyć spowiedź w ciągu tygodnia poprzedzającego dzień zyskania odpustu.

(Decr. s. Officii de d. 23.IV. 1914). p. także can. 931.

№ 55

Odbywanie Drogi Krzyżowej w kaplicach.

W kaplicach posiadających Drogę Krzyżową przepisowo poświęconą mogą uczestniczący w Drodze Krzyżowej, o ile szczupłość miejsca na poruszanie się wszystkich osób nie pozwala, pozostać na swoich miejscach, byleby przewodniczący kapłan z asystą swoją poruszał się od stacji do stacji.

Gdzie w nabożeństwie tem przewodniczy osoba zakonna, wystarczy w warunkach wzmiankowanych, że osoba ta idzie od stacji do stacji.

(Orzeczenie św. Kongregacji Odpustów z d. 7.V. 1902).

№ 56.

Zawartość wosku w świecach kościelnych.

Według dekretu św. Kongregacji Obrządków (z d. 14.XII 1904) powinny t. zw. paschał i dwie świece ołtarzowe zawierać w największej części wosk pszczelny. Reszta natomiast świec ołtarzowych może zawierać innych materji w znaczniejszej ilości.

№ 57.

Odpusty dla dzieci przystępujących do I Komunii św. i dla ich krewnych.

Dzieci przystępujące do I Komunii św. mogą dostąpić odpustu zupełnego. Odpustu tego dostąpić mogą także ich krewni aż do trzeciego stopnia, jeżeli uczestniczą w uroczystości tej i przystąpią do Stołu Pańskiego. Jedni i drudzy powinni się pomodlić w intencji Ojca św. Odpust zyskany mogą ofiarować za dusze w czyscu cierpiące.

Odpustu 7 lat i tyleż kwadragen dostąpić mogą osoby, które przynajmniej ze sercem skruszonym uczestniczą w tej uroczystości.

(Dekret św. Kongreg. Odpustów z d. 12.VII 1905).

№ 58.

Kurs dla kierowniczek ochron.

WW. ks.ks. Proboszczowie zechcą podać do wiadomości kierowniczek ochron następujące ogłoszenie:

Sprawie wychowania przedszkolnego poświęca się w „stuleciu dziecka” coraz większą uwagę.

Kościół katolicki nawoływał zawsze gorąco do tworzenia ochron, a zgromadzenia zakonne rozwinęły z jego poręki bardzo owocną działalność w tej dziedzinie.

Nie może zatem tej kwestji pominąć Związek Towarzystwa Dobroczynności „Caritas”, który pracuje z polecenia najwyższych władz kościelnych i pragnie działalnością swoją objąć wszystkie zagadnienia społeczno-charytatywne. Jego zamiarem, aby ochronki stały na wysokim poziomie pod względem wychowania fizycznego i moralnego.

Idąc za życzeniem licznych kierowniczek ochron, a chcąc im dać pogłębienie ich wiedzy i metod pracy, Związek Towarzystw Dobroczynności „Caritas” zaprasza niniejszem na miesięczny kurs ochroniarstwa.

Program kursu.**I. Dział teoretyczny.**

1. Rozwijanie charakteru w ochronce (wola, uczucia, wyobrażenia).
2. Metoda wychowania przedszkolnego (religja w ochronce, przyroda w ochronce, historia w ochronce, dzień w ochronce).
3. Higijena wieku przedszkolnego i wychowanie fizyczne.

4. Najnowsze kierunki w wychowaniu przedszkolnem.
5. Społeczeństwo i ochronka
6. Ochroniarka w stosunku do ogólnej pracy charytatywnej i kulturalnej

II. Dział praktyczny.

1. Rysunek w ochronce (illustracje).
2. Śpiew w ochronce.
3. Roboty w ochronce.

Szczegółowy program kursu z każdego działu otrzymają kursistki przy rozpoczęciu kursu.

Kierownictwo kursu objęły łaskawie p. prof. Stefania Marciszewska-Posadzowa z Poznania i siostra Katarzyna Wardacka z Torunia.

Warunki przyjęcia.

1. Kurs rozpoczyna się we wtorek dnia 7 marca 1927 mszą św., która odprawi się o godz. 8-ej w kaplicy św. Józefa w Poznaniu przy ul. św. Józefa 7. Zagajenie kursu nastąpi tegoż dnia o godz. 10-tej na sali wykładowej Szkoły Społecznej w Poznaniu przy ul. Podgórznej 12b, II ptr. Kurs potrwa przypuszczalnie 5 tygodni.

2. Przed rozpoczęciem kursu kandydatka nadeśle curriculum vitae, w ktorem uwzględnić należy wykształcenie oraz praktykę w ochronkach.

3. Uczestniczki kursu powinny się poddać regulaminowi, powinny uczestniczyć we wszystkich obowiązkowych prelekcjach i ćwiczeniach i stosować się do zarządzeń kierownictwa kursu.

4. Ponieważ do wykładanych przedmiotów podręczników przeważnie niema, przeto kursistki powinny czynić sobie notatki, w najlepiej specjalnie na ten cel przeznaczonym obszerniejszym zeszycie.

5. Uczestniczki kursu powinny mieć pewne minimalne wykształcenie naukowe jak Seminarjum Ochroniarskie. Może je jednak zastąpić dłuższa praktyka w ochronkach.

6. Wpisowe wynosi 30,- zł. Wpisowe wpłaca się przed rozpoczęciem kursu w Szkole Społecznej; wpłaconego wpisowego nie zwraca się. W razie niemożności opłaty należy się zwrócić do Związku z wnioskiem o obniżenie wpisowego. Kursistki starają się same o mieszkanie i utrzymanie, przyczem jednak Związek służy pośrednictwem, o ile zgłoszenia nadejdą wcześniej.

7. Zgłoszenia należy przysłać pod adresem: Związek Towarzystw Dobroczyńności „Caritas”, Poznań, Al. Marcinkowskiego 22, **najpóźniej do dnia 25 lutego br.**

№ 59.

Oplaty stemplowe

Nowa ustawa o opłatach stemplowych przepisuje, iż wyciągi i inne świadectwa z akt stanu cywilnego podlegają od każdego zaświadczenia opłacie stemplowej w wysokości jednego złotego.

№ 60.

Protokoły wolności stanu.

Na życzenie wielokrotnie wyrażane przez Księży Kurja poleciła drukarni diecezjalnej wydrukować formularze protokołów wolności stanu. Formularze te zostały wykonane i będą przesłane dla wszystkich parafji za pośrednictwem Księży Dziekanów. Egrzemplarz jeden wypada 6 gr.

№ 61.

Zmiany w duchowieństwie.

1. Ks. M. Myszczyński dotychczasowy proboszcz w Piątnicy i dziekan Łomżyński na własne żądanie został zwolniony z zajmowanego stanowiska i naznaczony ponitencjarzem przy katedrze.
2. Ks. Z. Skarzyński, kapelan Jego Ekscelencji, został mianowany administratorem parafji Piątnica i jednocześnie zarządzającym majątkiem seminaryjnym.
3. Ks. S. Bagiński zrzekł się probostwa w Hodyszéwie i został przydzielony adinterim Ks. Proboszczowi w Wigrach.
4. Ks. M. Dąbrowski, wikarjusz z Sokół, mianowany proboszczem w Hodyszewie.